

Ho sap tothom, i és profecia

*Cantata per a cor d'infants, cor mixt i conjunt instrumental
amb participació del públic*

Cantata para coro infantil, coro mixto y conjunto instrumental con participación del público

Cantata for children's choir, mixed choir and instrumental ensemble, with audience participation

Cantate pour chœur d'enfants, chœur mixte et ensemble instrumental avec participation du public

Kantate für Kinderchor, gemischten Chor und Instrumentengruppe sowie Mitwirkung des Publikums

*Música de
Narcís Bonet*

*Poema de
J. V. Foix*

1a edició: Febrer 2005

© Del poema: J. V. Foix

© De la música: Narcís Bonet

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10 E 3a - 08002 Barcelona

tel: 34 933180605 • Fax: 34 934120501

e-mail: dinsic@dinsic.com • www.dinsic.com

Dipòsit Legal: B-8362-2005

ISMN digital edition: M-69210-270-0

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

La reproducción total o parcial de esta obra por cualquier procedimiento, incluyendo la reprografía y el tratamiento informático, así como la distribución de ejemplares mediante el alquiler o el préstamo, quedan rigurosamente prohibidas sin la autorización escrita del editor o entidad autorizada y estarán sometidas a las sanciones establecidas por la ley.

All rights reserved. No part of this score may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

Ho sap tothom i és profecia

Quan Antoni Parera, president de la *Dotació d'Art Castellblanch*, em proposà d'escriure una obra que fos un missatge d'esperança i de germanor per fer cantar i fer sentir, avui, el Misteri de Nadal als nostres infants, vaig dubtar davant la dificultat de trobar un text que, responenent a aquest sentit i amb la forma actual, s'imposés, sobretot, per la seva força poètica i que, a la vegada, permetés un tractament musical adequat a l'esperit i a les possibilitats d'aquest eixam esperançador de corals infantils que s'esten pel nostre país.

De sobte, però, em vingué a la memòria la veu del poeta pregonant: **A cal fuster hi ha novetat**. I, en rellegir-lo, vaig trobar en el poema de **J. V. Foix** tot el que em demanava l'amic Parera, el que jo hi cercava i, encara més! Tot d'una, aquest original i casolà anunci de la Bona Nova me'l vaig sentir cantar, com si m'arribés d'un crit del carrer, amb la tonada del pellaire: "Hi ha cap pell de conill?" Però aquest crit, que per a Salvador Espriu és la crida de la Mort, s'esdevenia en mi un anunci de Vida. M'hi vaig posar a treballar tot seguit. Em calia, però, vèncer altres dificultats: l'obra destinada a ésser cantada per infants, havia d'ésser musicalment entenedora i, tècnicament, lliure de dificultats que n'impedissin l'execució. Em vaig deixar portar pel text i, com un director d'escena que amb el moviment i el gest dels actors ordena plàsticament i subratlla les inflexions i els contorns del text i el seu contingut, així vaig cercar el ritme intern i les inflexions melòdiques o harmòniques que em permetrien de trobar la correspondència musical d'aquell gest plàstic.

El crit del pellaire, d'una banda, s'organitzava tot sol en Coral, sostingut pel toc de campanes –un altre element anunciador– per proclamar: **Ho sap tothom i és profecia**. I la proclama, exposada a la drete de l'escena demanava resposta a l'esquerra. I –**La meva mare ho va dir un dia**– reprenien els de la drete, però la força de l'anunci de la profecia feia esclatar, no ja el cor de l'escena, sinó que, desbordant-se, hi responia ara també tot el poble –el públic– que s'afirmava i participava així del missatge d'esperança i de germanor. L'obra prenia, doncs, de cop i volta,

una nova dimensió –la participació del públic– no cercada gratuïtament ni arbitrària, sino imposada per la naturalesa mateixa d'aquest nou cos que formaven ara, indissolublement units en mi, el poema i la seva plasmació sonora.

D'altra banda, seguint el text, el poeta deia:

**La meva mare ho va dir un dia
Quan m'acotxava amb blats lleugers;**

i sols bastava el verb acotxar per deixar-s'hi gronxar amb una cançó de bressol que s'afinava al capdavant en la veu d'un infant sol que anuncia: **A cal fuster hi ha novetat**. La cançó de bressol em servia, a més, de contrast entre la introducció i l'estrofa següent –**Els nois que rondan per les cales**– que em permetia de nou el mateix tractament –ara ràpid i juganer– de veus alternades que es responien i corresponien cridant **per les cales o per l'ull de les escales**

Que a cal fuster hi ha novetat

El poeta fa entrar llavors en escena **Els qui ballaven per les sales** i, per primera vegada en la meva música, s'insinua el ritme de la sardana per convergir de nou en l'alternança de veus dels qui **guaiten des del moll**

Un estel nou que passa el coll

La tercera estrofa salpa mar enllà amb **el pirata i el capità d'una fragata**, i la imatge plàstica que el poeta evocà en mi és la del rem solcant les ones i la veu ferrenya del mariner acompassant-s'hi, mig trencada per la cremor de **l'arbre dels escrits** i l'evocació de **la rosa de les nits** –reminiscència de la cançó de bressol– i represa i ampliada a quatre veus en

**L'or i l'escuma d'una mata
Clamen, somnàmbuls, pel serrat:
A cal fuster hi ha novetat.**

I en aquest darrer vers s'hi afegeix encara el Poble, tot cloent la primera part de l'obra –tres estrofes– que lliga amb la segona –quatre estrofes– mitjançant un comentari instrumental que prepara l'ert i desolat **plor dels rics que salpa pels aires**,

Ho sap tothom, i és profecia

© Del poema: **J. V. Foix** © De la música: **Narcís Bonet**

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L. • All Rights Reserved

**I les rialles dels captaires
Solquen els glaços del teulat.**

En la veu d'un infant sol **Un pastor ho conta**
—confidencialment— **als vinyataires:**

A cal fuster hi ha novetat

I reprèn el tema inicial, però inversament, és a dir: neix pianíssim i, poc a poc, s'encendrà amb el **roig roent** amb què

Pinten, pallards, l'Ajuntament

Solemnement, i amb el símbol musical que ens representa*,

**El jutge crema paperassa
Dels anys revolts, a un cap de plaça,
i el mestre d'aixa riu tot sol.**

Un lleu record de la cançó de bressol, sostinguda per la marxa inexorable, ens torna al tema desolat per dir-nos que

**Tot és silenci al ras de raça
Quan els ho diu l'autoritat:**

i de nou la veu d'un infant sol ens recorda que

A cal fuster hi ha novetat

La construcció, tan rigorosa, del poema de **J. V. Foix** em permeté de reutilitzar la mateixa música de la segona i tercera estrofes per a les dues següents: el to hi correspon, vers per vers, i així vaig poder, tot donant unitat a l'obra, estalviar als infants la dificultat —en una obra relativament llarga i sense interrupció— d'aprendre's massa música. D'aquí també el caràcter marcadament reiteratiu de l'obra: facilitar-ne l'execució, en part improvisada a causa de la participació del públic, i d'altra banda, respondre a aquells mòbils profunds del sentiment col·lectiu que es complau en la insistència d'unes lletanies, siguin religioses o profanes, com trobem avui en la música *pop*.

Amb la penúltima estrofa el Cor inicia la tercera i darrera part de l'obra, reprenent el tema del començament:

**Res no s'acaba i tot comença.
Vénen mecànics de remença**

i el Poble s'hi afegeix:

Amb olis nous de llibertat

El Cor reprèn:

Una Veu canta en recompensa:

I de nou s'hi afegeix el Poble:

Que a cal fuster hi ha novetat.

La tonalitat de Mi bemoll major, escamotejada des del començament, s'afirma ara en exposar el Coral final que inicia el Cor:

**Des d'Alacant a la Provença
Qui mor no mor si el son és clar
Quan neix la llum en el quintar.**

I s'hi afegeix novament el Poble, cantant tothom la darrera estrofa:

**La gent s'agleva en la nit dura.
Tots anuncien la ventura.
Les Illes porten el saïm,
I els de l'Urgell farina pura:
Qui res no té, clarors del cim.
La fe que bull no té captura
I no es fa el Pa sense el Llevat:
A cal fuster hi ha novetat.**

Poema de J. V. Foix - Nadal de 1953
Música de Narcís Bonet - setembre de 1972

* *L'Himne dels "Segadors"* (Nota de l'editor).

Ho sap tothom i és profecia

Cantata per a cor d'infants, cor mixt i conjunt instrumental
amb participació de públic

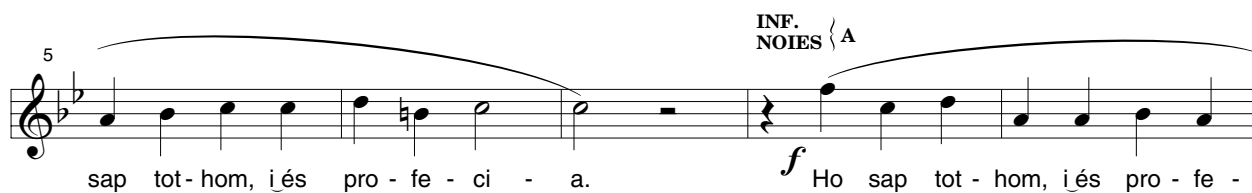
Música: Narcís Bonet

Text: J.V. Foix

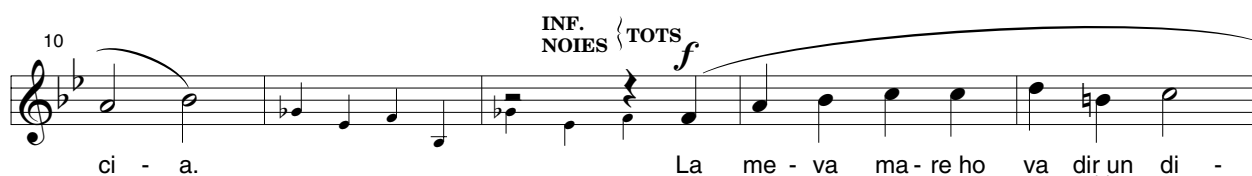
(♩ = 58-60)

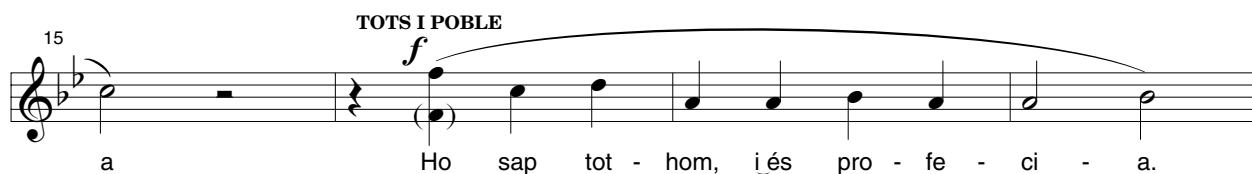
INFANTS
NOIES } B

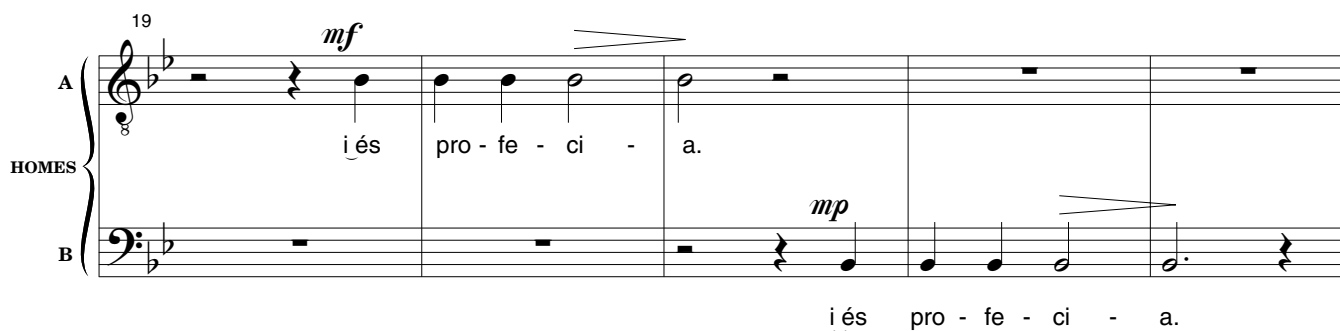
INF.
NOIES } A

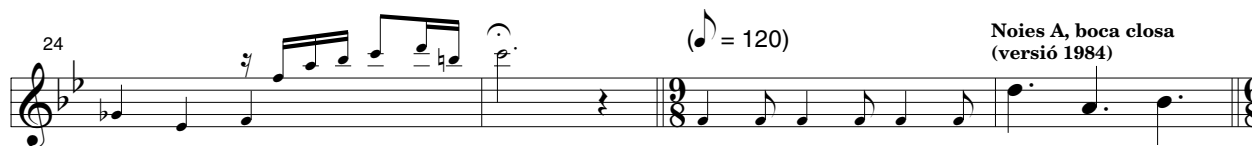
INF.
NOIES } TOTS

TOTS I POBLE

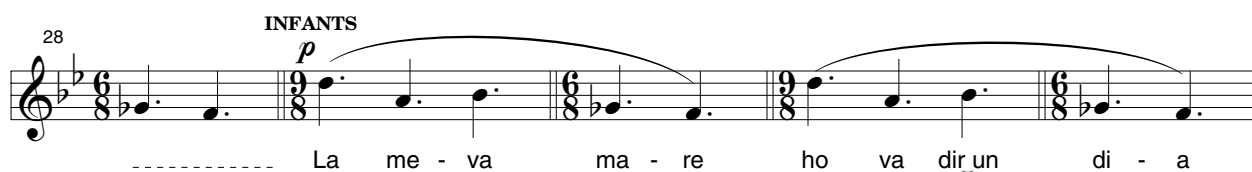
HOMES

(♩ = 120)

Noies A, boca closa
(versió 1984)

S. boca closa - - - - -

INFANTS

Ho sap tothom, i és profecia

© Del poema: J. V. Foix © De la música: Narcís Bonet

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L. • All Rights Reserved

33 *p*

NOIES

A Quan m'a - cot - xa - va amb blats lleu - gers; _____

B Quan m'a - cot - xa - va amb blats lleu - gers; _____

HOMES

A 8 *p* Quan m'a - cot - xa - va amb blats lleu - gers; _____

B *p* Quan m'a - cot - xa - va amb blats lleu - gers; _____

37 **INFANTS** *p*

En - llà del som - ni ho re - pe - ti - a

41 *p*

NOIES

A L'ai - gua dels as - tres mit - jan - cers _____

B L'ai - gua dels as - tres mit - jan - cers _____

HOMES

A 8 *p* L'ai - gua dels as - tres mit - jan - cers _____

B *p* L'ai - gua dels as - tres mit - jan - cers _____

46 **INFANTS (TOTS)**
NOIES A *p*

2 2

l els vi - dres balbs d'u - na es - ta -

Ho sap tothom, i és profecia

© Del poema: J. V. Foix © De la música: Narcís Bonet

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L. • All Rights Reserved

Música Vocal

1. **Noia, si et vols divertir**
Mariona Vila
Cançó popular russa, arranjada per a cor infantil i grup instrumental (flauta, violins i violoncel).
2. **Salve Regina**
Mariona Vila
Obra per a cor de veus blanques.
3. **Ave Maria**
Mariona Vila
Obra per a cor de veus mixtes.
4. **Cançó del lladre**
Mariona Vila
Cançó popular catalana, arranjada per a cor infantil i grup instrumental (flauta, violí, violoncel i piano).
5. **Bella companyia**
Mariona Vila
Cançó tradicional catalana, harmonitzada per a quatre veus mixtes, que va ser escrita per al Cor Madrigal, el Nadal de 1988.
6. **Cantata a la Verge.**
Hasta cuando
Emmanuel Gönima. (1712-1792)
Transcripció de Jordi Rifé.
Cantata per a tenor i acompanyament continu, articulada segons l'esquema formal: ària-recitador-ària.
7. **Quatre cançons**
Mariona Vila
Quatre cançons per a cor de veus blanques: *El peix / Lullaby / Ombra d'Anna / Vi dolç*, sobre textos de J. Palau i Fabre.
8. **Madrigal I.**
Goigs de Nostra Dona
Joan Brudieu
Obra per a cor de veus mixtes.
Versió pràctica a cura de Jordi Casas a partir de l'edició feta per Felip Pedrell a l'Institut d'Estudis Catalans el 1923.
9. **Tot és pau**
Música de Jordi-Lluís Rigol amb lletra d'Albert Vernet
Obra per a cor de veus mixtes.
10. **Adeste Fideles**
Joan-Lluís Moraleda
Arranjament per a cor i orquestra.
11. **Llum de Nadal**
Text "Llum de Nadal": J.Llongueres
Música i harmonitzacions: Josep Baucells
Piano: Jordi Domènech
Sis nades populars catalanes per a cor o cor i piano.
12. **Cançó de bressol**
Text: Jacint Verdaguer
Música: Josep Soler
Obra per a cor mixt i orgue o piano.
13. **Decapitacions**
Text: Pere Quart
Música: Mariona Vila
Obra per a soprano (o tenor) i contrabaix.
14. **Episodi**
Text: Vicent Andrés Estellés
Música: Mariona Vila
Obra per a soprano i orquestra de cordes.
15. **Estellesianes**
Text: Vicent Andrés Estellés
Música: Mariona Vila
Obra per a cor de veus mixtes.
16. **Sum vermis**
Text: Jacint Verdaguer, fragments (i el capellà de Bolquera, s. XIV)
Xacona de la 2a Partita per a violí sol de J. S. Bach
Idea i adaptació: Jaume Aiats
17. **Tres obres per a cor**
El tió / El bosc frondós:
Música: Xavier Torns
Text: Helena Bigas
Nocturn:
Música i text: Xavier Torns
Tres obres per a cor de veus mixtes.
18. **Seis villancicos de Lope de Vega**
Joan Llongueres
Obra per a veu i piano.
19. **Dues obres corals:**
Colors i Londres
Música: Rafael Subirachs
Text *Colors*: Miquel Martí i Pol
Text *Londres*: Rafael Subirachs
Obra per a cor de veus mixtes.
20. **Delectació**
Música: Rafael Subirachs
Text: Miquel Martí i Pol
Obra per a cor de veus mixtes.
21. **Ho sap tothom i és profecia**
Música: Narcís Bonet
Poema: J. V. Foix
Cantata per a cor d'infants, cor mixt i conjunt instrumental amb participació del públic.
22. **Els tres reis**
Jordi Domènech
Suite de cançons de Nadal tradicionals catalanes per a cor infantil a una veu, cor a tres veus, clarinet i piano.
23. **Un infant com una estrella**
Jordi Domènech
Suite de cançons de Nadal enllaçades, per a cor mixt a capella o cor mixt, trompes i piano (amb cor infantil ad libitum).
24. **Verdaguerianes**
Música: Francesc Vila
Text: Mn. Cinto Verdaguer
Tres cançons per a cor i piano: *Sobre el pit - Entre lliris - Cançó del rossinyol*.
25. **Excelsior**
Música: Joan C. Blanch
Text: Joan Maragall
Obra per a cor de veus mixtes i piano.
26. **Si em llevé de bon matí**
Un cors gentil m'ha tan enamorat
Música: Joan C. Blanch
Text: Pere Serafi
Dues obres per a cor de veus mixtes.
27. **Tres cançons d'esquirols**
Joan Crosas: música i lletra de *Més enllà d'un adéu* i *Refransys*.
Joan Vilamala: música i lletra de *No ho diguis a ningú*.
Jordi Domènech: arranjament per a cor mixt i tres instruments o cor mixt i piano.
28. **Fum, fum, fum**
Nadala tradicional catalana
Arranjament: Peter Bacchus
Per a cor de nens i adolescents, flauta, oboè, clarinet, fagot i piano
29. **Corrandes de lluna**
D'aquell nostrat revolt
Música: Antonio Velasco Polonio
Text: Ma Mercè Marçal
Pere Joan Cardona
Dues obres per a cor de veus mixtes.
30. **Dues cançons**
per a quatre veus blanques i piano
Música: Miquel Querol
Text: Jacint Verdaguer
Dues obres per a cor de veus blanques i piano.

Vegeu també:
Col·lecció *Música Coral*
Col·lecció *Música Coral Catalana*